

СОЦІАЛІЗАЦІЯ УЧНІВ ПІДЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СФЕРІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Тетяна Кравченко, Наталія Чупрун

**Державний вищий навчальний заклад «Переяслав-Хмельницький
державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди»**

м. Переяслав, Україна

На сьогоднішній день перед освітянами, гостро стоїть питання нововведень, чи інновацій, що є характерними для будь-якої професійної діяльності людини, в тому числі й сфери освіти, а тому стають предметом вивчення, аналізу, впровадження та реалізації їх в життя. Інновації в системі освіти а особливо в сфері фізичного виховання самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків, передового педагогічного досвіду окремих викладачів і цілих колективів.

Розуміння та трактування ефективності дуже різне, тому ми в своїй роботі будемо спиратися на обсяг і сукупність знань, навичок та їх соціалізації, котрі отримують учні під час занять фізичною культурою.

В багатьох літературних джерелах сама «сильна» сторона, на думку фахівців є традиційна форма навчання, тобто відвідування занять в школі, оскільки це дає змогу учням більш активно і швидко пройти процес соціалізації. Іншими словами, вони вважають, що саме в школі учні отримують необхідні навички спілкування, в процесі навчання йому прививаються культурні норми поведінки, учень вчиться як себе поводити в колективі та з дорослими. Зважаючи на сказане вище прийнято вважати, що в дистанційній формі навчання дитина повністю позбавлена можливості соціальної адаптації. Незважаючи на переконання багатьох науковців можемо стверджувати, що це зовсім не так, оскільки споглядання на поведінку та життя сучасної молоді дає можливість зробити нам деякі узагальнення.

Якщо відповіді на питання поставлені нижче, можна зрозуміти наскільки сучасна молодь є мобільною, і залежною від соціальних мереж. Тобто для того щоб учням спілкуватися з друзями вже не потрібно особисто зустрічатися, більшість задовольняється перепискою та спілкуванням на відстані. Це все може відноситися й до навчання, тобто щоб здійснювати продуктивне навчання учню необов'язково знаходитися в стінах навчального закладу.

1. Чи задоволені ви тим, як школа виконує свої виховні функції? Які норми і навички поведінки в колективі виховуються в стінах навчальних закладів? У більшості випадків, все ті ж фахівці відкрито критикують вітчизняні школи по виконанню даних функцій. Дистанційна школа підвищує роль батьків, секцій та гуртків у формуванні цінностей і норм дитини, дає можливість «відфільтрувати» марну і чи навіть шкідливу культурну інформацію.

2. Коло спілкування. Чи багато сучасні школярі спілкуються в інтернеті? Якщо вони раптом перестануть відвідувати школу особисто, хіба це відведе їх з соц. мереж, чатів та інших форм сучасної комунікації? Чи перестануть вони спілкуватися з друзями по спортивним секціям або гурткам? Такий підхід міг би бути актуальним двадцять років тому, але сьогодні все змінилося. Незалежно від того, що і як відвідує ваша дитина, він зможе зв'язатися з друзями і товаришами навіть не виходячи з дому. Можна критикувати такий стан справ, ностальгувати про власний досвід, але це вже сформований і об'єктивний факт.

Зважаючи на сказане вище, можемо зробити висновки, що саме дистанційна форма навчання особливо в сучасному суспільстві є лідируючою. Оскільки секретом такого підходу є можливість створити гнучку та індивідуальну програму для кожного з учнів.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні (затверджено Постановою МОН України В.Г. Кременем 20 грудня 2000 р.)
2. Рязанцева О. В. Уміння викладача дистанційної системи освіти, необхідні для успішної комунікативної взаємодії з учасниками навчального процесу. Молодий вчений. - № 12.1 (40). - December. - 2016. - С. 531-534.